

at gøre det, at det var nødvendigt for at kunne udpege de Mænd, som skulde behandle Finansloven. Men det har jo dette høje Tings Medlemmer meget godt fundet ud af indtil denne Dag, dertil behøves ingen særlig Forberedelse. Saa vidt jeg ved, have d'Hrr. haft et Slags privat Finansudvalg nedsat i en Række af Aar, hvor de have haft rigelig Lejlighed til at behandle den Slags Ting. At Finansloven først kommer herop i de sidste Dage af Samlingen, er ikke Tilfældet, i alt Fald i de senere Aar. Vi have haft rigelig Tid til at behandle det (Modsigelse). Ja, d'Hrr. le, men jeg kender dog noget til den Sag; jeg har gammel Erfaring i saa Henseende. Vor Behandling af Finansloven i Udvalget er endt paa 1—2 Minutter. Saa skrive vi Betænkningen, og det gaar meget hurtigt; et Par Minutter har i en Række af Aar været tilstrækkeligt for os til Finanslovbehandlingen i Udvalget. Jeg kan altsaa ikke skønne andet, end at der er rigelig Tid. Desuden vide ærede Medlemmer nok — jeg har saa ofte haft Lejlighed til at sige det i denne Sal — at Folketinget har et meget betydeligt Arbejde, som det ikke kan fremskynde mere, end det gør; og at der derfor ikke kan være Tale om, at Finansloven kan komme tidligere her op, end den som Regel gør. — Med Hensyn til det ærede Medlems Paastand om, hvad der er Anledningen til dette Lovforslag, gentager jeg, hvad jeg ved fra sikker Kilde, nemlig Formanden for Folketingets Finansudvalg, at han ikke har tænkt paa — og det betragter jeg ogsaa som en Selvfølge — en Institution, som ikke bestaar. Han har ikke tænkt paa noget Finansudvalg, men kun paa formaaende Mænd, paa Højres Bestyrelse, som kunde have nogen Mening om, hvilken Stilling Tinget vilde indtage til Sagen, for at kunne have en Mening om, hvorledes begge Ting vilde stille sig over for et saadant Forslag, og om det kunde ventes at ville gaa igennem Rigsdagen. Jeg gentager min indtrængende Opfordring til dette Ting, om endelig ikke at vedtage dette Forslag.

J. Pedersen: Jeg tilstaar, at jeg har været noget i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig til dette Forslag, især efter at jeg var bleven bekendt med, hvad Anledningen var til dets Fremkomst. Nu er denne Anledning bleven nærmere drøftet her i Dag, og jeg maa sige, at de Referater, som ere fremkomne fra de to ærede Medlemmer, som have haft Ordet, jo ikke ere ganske overensstemmende. Jeg beklager

meget, at den Henvendelse, der her er Tale om fra det ærede Tings Side, ikke foreligger skriftlig, saaledes at vi kunde komme til en klar Opfattelse af, hvorledes det hele hænger sammen. Straks, da Forslaget meldte sig, tænkte jeg, at det maaske ikke var saa fejl at gaa den Vej, men jeg tilstaar, at jeg ved nærmere Overvejelse dog er bleven noget betænkelig ved at gaa til dette Udvalgs Nedsættelse. Det første, der bidrog dertil, var den Motivering af Forslaget, som jeg saa i et af Højrebladene. Nu ved jeg meget vel, at man ikke skal lade sin Opræden i dette Ting bestemme af, hvad der findes i et eller andet Blad; men man faar dog derigennem et Slags Vidnesbyrd om, hvorledes Forslaget partimæssig opfattes og motiveres. Jeg læste da, at det var paa Tide — det er ikke Ordene, men Tankegangen — at man tog sine Forholdsregler i dette høje Ting for saa vidt muligt at modvirke den Egenraadighed over Finansloven, som det andet Ting udfoldede. Skulde det være Tanken med et saadant staaende Finansudvalg her i Tinget, at det skulde kunne gøre noget i den Retning, maa jeg være enig med det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i, at det ikke kunde ske uden Overgreb fra dette Tings Side. Thi nogen Behandling af Finansloven under nogen som helst Form, samtidig med at den behandles i det andet Ting, kan jeg ikke tænke mig kan være grundlovmæssig. Men naar Udvalget ikke kunde faa nogen saadan Betydning, og det fremgaar jo heller ikke af de Bemærkninger, vi i Dag have hørt fra Forslagsstillernes Side, at det var Meningen, at det skulde have det, skønner jeg ikke, at den Betydning, Udvalget i øvrigt maatte faa, har saa meget at sige, at man derfor skulde fastslaa som noget fremtidig ufravigeligt, at der altid i Landstinget skal nedsættes et Finansudvalg. Det har nemlig vist sig gennem en længere Praksis, at et saadant Udvalg ikke behøves. I en lang Aarrække, efter at vi havde faaet den fri Forfatning, gik det, uden at Landstinget nogen Sinde havde nedsat et Finansudvalg, og jeg har tænkt mig, at jo nærmere vi kom den rette Gænge i dansk Politik, jo fjernere vilde vi komme fra, at Landstinget hvert Aar skulde nedsætte et Finansudvalg. Nu ser jeg meget vel, at det ikke nytter; at vi bekæmpe dette Landstings Finansudvalg ved at skænde paa Tingets Medlemmer eller udtale sin Beklagelse over, at saadant noget overhovedet finder Sted. Vejen til at undgaa Udvalget er ganske sikkert den, at der kommer en god